

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/206/2019
Identifikačné číslo spisu: 1712206592
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1712206592.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudkyň JUDr. Viery Petrikovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu Obec Vlky, so sídlom 900 44 Vlky 83, IČO: 00 305 189, zastúpeného advokátom JUDr. Miroslavom Kučerom, so sídlom Krajinská 30, 821 06 Bratislava, proti žalovaným 1/ F.. X. H., nar. XX.XX.XXXX, 2/ F.. Ľ. H., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX I. XXX, obaja zastúpení VRBA & PARTNERS s. r. o., so sídlom Sliezska 9, 831 03 Bratislava, IČO: 35 918 225, 3/ F.. Ľ. G., nar. XX.XX.XXXX a 4/ D. G., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom XXX XX I. XX, o určenie vlastníckeho práva, o uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť a o vzájomných žalobách žalovaných na určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4C/83/2012, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. júna 2019 č. k. 6Co/100/2019-810 takto

rozhodol:

I. Dovolanie z a m i e t a.

II. Žalobca má voči žalovanému 1/ a voči žalovanej 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 06. novembra 2018 č. k. 4C/83/2012-736 určil, že žalobca je výlučným vlastníkom novovytvorených pozemkov v kat. úz. I., registra „C“ KN: parc. č. 35/1 - ostatné plochy vo výmere 1.617 m², parc. č. 99/1 - zastavaná plocha vo výmere 1ha 3.962 m², parc. č. 34/16 - záhrada vo výmere 120 m² a parc. č. 34/17 - záhrada vo výmere 56 m², vytvorených geometrickým plánom F.. Z. W. č. 1/15 zo dňa 20.02.2017, úradne overeným dňa 17.03.2017 F.. Y. Q., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, vo veľkosti podielu 1/1 (prvý výrok). Ďalej určil, že žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi novovytvorených pozemkov v kat. úz. I., registra „C“ KN parc. č. 34/1 vo výmere 307 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 34/2 vo výmere 305 m² - záhrady, parc. č. 34/3 vo výmere 62 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 34/6 vo výmere 90 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 34/7 vo výmere 25 m² - zastavané plochy a nádvorcia, vytvorených geometrickým plánom F.. Z. W. č. 1/15 zo dňa 20.02.2017, úradne overeným dňa 17.03.2017 F.. Y. Q., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, o veľkosti podielu 1/1 (druhý výrok). Vzájomnú žalobu žalovaných 1/, 2/ vo zvyšku

zamietol (tretí výrok). Ďalej súd prvej inštancie určil, že žalovaní 3/, 4/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi novovytvorených pozemkov v kat. úz. I., registra „C“ KN parc. č. 34/4 vo výmere 105 m² - zastavané plochy a nádvoría, parc. č. 34/5 vo výmere 105 m² - zastavané plochy a nádvoría, parc. č. 34/18 vo výmere 1 m² - zastavané plochy a nádvoría a parc. č. 34/19 vo výmere 8 m² - zastavané plochy a nádvoría, vytvorených geometrickým plánom F.. Z. W. č. 1/15 zo dňa 20.02.2017, úradne overeným dňa 17.03.2017 F.. Y. Q., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, o veľkosti podielu 1/1 (štvrtý výrok). Žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne vypratať novovytvorený pozemok v kat. úz. I., parc. registra „C“ KN č. 34/16 - záhrada vo výmere 120 m², vytvorený geometrickým plánom F.. Z. W. č. 1/15 zo dňa 20.02.2017, úradne overeným dňa 17.03.2017 F.. Y. Q., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku (piaty výrok). Žalobcovi vo vzťahu k jeho žalobe proti žalovaným 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (šiesty výrok), vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaných 1/, 2/ žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (siedmy výrok) a vo vzťahu k vzájomnej žalobe žalovaných 3/, 4/ priznal žalovaným 3/, 4/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (ôsmy výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že po zmene žaloby bolo predmetom konania určenie výlučného vlastníctva žalobcu ku geometrickým plánom F.. Z. W. č. 1/15 zo dňa 20.02.2017 novovytvoreným pozemkom C-KN parc. č. 35/1, ostatné plochy o výmere 1.617 m², parc. č. 99/1, zastavaná plocha o výmere 1ha 3.962 m², parc. č. 34/16, záhrada o výmere 120 m² a parc. č. 34/17, záhrada o výmere 56 m² a uloženie solidárnej povinnosti žalovaným 1/ a 2/ vypratať novovytvorený pozemok parc. č. 34/16, záhrada o výmere 120 m². Žalovaní 1/ a 2/ sa vzájomnou žalobou, po jej zmenách domáhali, vychádzajúc z geometrického plánu č. 1/15 zo dňa 20.02.2017, určenia ich bezpodielového spoluvlastníctva novovytvorených pozemkov C-KN parc. č. 34/1 o výmere 307 m², zastavané plochy a nádvoría, 34/2 o výmere 305 m², záhrady, 34/3 o výmere 62 m², zastavané plochy a nádvoría, 34/6 o výmere 90 m², zastavané plochy a nádvoría, 34/7 o výmere 25 m², zastavané plochy a nádvoría, 34/16 o výmere 120 m², záhrada a 34/17 o výmere 56 m², záhrada, pričom vo vzťahu k novovytvoreným pozemkom parc. č. 34/16 a 34/17 zotrvali na tvrdení o ich vydržaní. Žalovaní 3/ a 4/ sa zmenenou vzájomnou žalobou v súlade s geometrickým plánom č. 1/15 zo dňa 20.02.2017 domáhali určenia ich bezpodielového spoluvlastníctva novovytvorených pozemkov C-KN parc. č. 34/4 o výmere 105 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. č. 34/5 o výmere 105 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. č. 34/18 o výmere 1 m², zastavané plochy a nádvoría a parc. č. 34/19 o výmere 8 m², zastavané plochy a nádvoría. Žalobca tvrdil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti parc. č. 35/1, ostatné plochy o výmere 2130 m², zapísanej na liste vlastníctva číslo XXX v katastrálnom území I., žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností parc. č. 34/1, zastavané plochy a nádvoría o výmere 305 m², parc. č. 34/2, záhrady o výmere 313 m², parc. č. 34/3, zastavané plochy a nádvoría o výmere 71 m², parc. č. 34/6, zastavané plochy a nádvoría o výmere 87 m², parc. č. 34/7, zast. plochy a nádvoría o výmere 17 m² a rodinného domu súp. č. XXX, stojaceho na parcele č. 34/3, garáže súp. č. XXX, stojacej na parcele č. 34/6 a senníka súp. č. XXX, stojaceho na parc. č. 34/7, v podiele 1/1 k celku, zapísaným na liste vlastníctva číslo XXX, v katastrálnom území I. a žalovaní 3/ a 4/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností parc. č. 34/4, zast. plochy a nádvoría o výmere 89 m² a parc. č. 34/5, zastavané plochy a nádvoría o výmere 77 m², zapísaných na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území I., v podiele 1/1 k celku. Žalovaní 1/ a 2/, zneužívajúc chyby vzniknuté v mapovom operáte katastra nehnuteľností, si začali protiprávne nárokovat' na časť parcely č. 35/1, ostatné plochy o výmere 2130 m², vedenej na LV č. XXX patriacej žalobcovi, označenú v geodetickej dokumentácii P. P. č. 101/2011 zo dňa 15.11.2011 bodmi 3, 4, 6, 8, 12, 13, 101. Na túto časť žalovaní 1/ a 2/ umiestnili prekážku - stĺp s rampou, skladujú tam rôzny odpad /zvierací hnoj/, čím zamedzili obyvateľom obce I. a tretím osobám nevyhnutný prechod cez parcelu č. 35/1, ktorá slúži ako obecná cesta, na ďalšie nehnuteľnosti. Využívajúc chyby, ktoré sa stali v operátoch katastra, začali rozporovat' právnu hranicu medzi parcelou č. 35/1 a parcelami č. 34/4, 34/3, 34/1, 34/7 a 34/2, nesprávne tvrdiac, že hranicu tvorí čiara, ohraničená bodmi 13 a 101.

1.2. Okresný súd mal po rozsiahlom dokazovaní výsluchom strán sporu, svedkov, listinnými dôkazmi, ohliadkou na mieste samom, znaleckými posudkami a výsluchom znalca preukázané, že pôvodné (pozemnoknižné) parcely č. 34 - pasienok o výmere 773 m² a parc. č. 35 - pasienok o výmere 5636 m², vedené v pozemkovoknižnej vložke č. 1 I. boli zapísané na Spoločnú pašu bývalých želiarov. Podľa geometrického plánu vyhotoveného k výkupu pozemkov /hrádza v k. ú. I./ bol z pôvodnej parc. č. 34

odpredaný diel č. 73 o výmere 78 m² v prospech Čsl. štátu, v správe RVT, Správa povodia Dunaja, pričom zostatok parc. č. 34 o výmere 696 m², zostal zapísaný na pôvodného vlastníka. Deklaratórny rozhodnutím o opustenom majetku, registrovanom pod č. Fin. 4/4451/80-Fer prešlo vlastníctvo pôvodnej par. č. 34 /podľa registra C KN parc. č. 34/1 o výmere 521 m², parc. č. 34/2 o výmere 438 m² a parc. č. 35/1 o výmere 2395 m²/ do vlastníctva Čs. štátu, v správe MNV I., v celosti. Prílohou uvedeného rozhodnutia bola identifikácia podľa geometrického plánu č. C 488-920-202/62 zo dňa 12.12.1962, kde v novom stave výkazu výmer je evidovaná pri parc. č. 34/1 výmera 388 m² a pri parc. č. 34/2 výmera 416 m². Pri zápise uvedenej právnej listiny boli v písomnej časti súpisu uvedené výmery parc. č. 34/2 438 m², parc. č. 34/1 521 m² /čo nie je v súlade s geom. plánom č. C 488-920-202/62, teda ani s jeho grafickou časťou/. Časť parcely o výmere 155 m², odčlenená z neknihovanej parcely č. 99, bola pričlenená k parc. č. 34/1 a 34/2. Novovzniknuté parcely č. 34/1 a 34/2 rozdelili pôvodnú parcelu č. 99 na dve časti, pričom menšia z nich /pri pôvodnej hrádzi/ bola prizlúčená k parc. č. 34/1. Uvedenú skutočnosť dokazuje aj komplexná údržba v k. ú. I. v roku 1980 a geometrický plán č. 344 506 88-8/96 na zameranie stavby, kde pôvodná stavba na parc. č. 34/3 /vedená v doterajšom stave/ je prizlúčená k časti parc. č. 99. V zmysle zákona SNR č. 138/1991 Z. z. o majetku obcí prešlo vlastníctvo k parc. č. 34/1 o výmere 521 m², k parc. č. 34/2 o výmere 438 m² a k parc. č. 35/1 o výmere 2130 m² na Obec I. v celosti. Obec nehnuteľnosti parc. č. 34/1 a 34/2 odpredala manželom S. a D. W. kúpnu zmluvou č. I. XXX/XX, čo bolo vpísané na list vlastníctva č. XXX v k. ú. I.. Uvedený list vlastníctva bol dotknutý viacerými právnymi zmenami /I. XXX/XX, I. XXXX/XX M. I. XXXX/XX/. Kúpnu zmluvou I. XXX/XX odpredali S. M. D. W. nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX X. M. L. O. a títo ich kúpnu zmluvou I. XXXX/XX odpredali Z. N., ktorý neskôr od zmluvy odstúpil. Kúpnu zmluvou č. I. XXXX/XX prešlo vlastnícke právo na terajších vlastníkov F. X. H. a F. L.W. H. /žalovaných 1/ a 2//. Prílohou kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XX bol geometrický plán č. 344 506 88-8/96 na zameranie novostavby na par. č. 34/3 o výmere 48 m², pričom výmera parc. č. 34/1 bola určená odpočtom /podľa smernice na meranie a vykonávanie zmien/. Kúpnopredajnou zmluvou č. I. XXXX/XX odpredali F. X. H. a F. L. H. časť nehnuteľnosti parc. č. 34/4 a 34/5 kupujúcim F. L. G. a D. G. /žalovaným 3/ a 4//. Podkladom uvedenej zmluvy bol geometrický plán č. 18/2000 /ZPMZ 89/vyhotoviteľa F. S. X. na oddelenie pozemkov parc. č. 34/1, 34/2, 34/5 a rozdelenie nehnuteľnosti parc. č. 34/3 a 34/4, ktorým bolo zadefinované geometrické určenie nehnuteľnosti. Zákres v katastrálnej mape č. ZS XVII-22-18 bol v súlade s grafickou časťou geometrického plánu č. 18/2000 /ZPMZ 89/, ale nezodpovedá písomnej časti výkazu výmer. Geometrické určenie nehnuteľnosti, uvedené v geometrickom pláne č. 18/2000 /ZPMZ 89/ je v hrubom nesúlade s výmerou, uvedenou vo výkaze výmer predmetného geometrického plánu. Podľa zamerania geodeta P. P. je zrejмый rozpor medzi grafickým tvarom pozemku, evidovaným v katastrálnej mape a jeho reálnym tvarom /oplotením/ zo skutočného zamerania a rozpor s výmerou, uvedenou vo výkaze výmer, určenou v geometrickom pláne č. 18/2000 /ZPMZ 89/.

1.3. Žalovaní 3/ a 4/ na pojednávaní so žalobou súhlasili s tým, že v čase kúpy pozemkov p. č. 34/2,4,5 od žalovaných 1/ a 2/ v roku 2000 boli v geometrickom pláne z r. 2000 zakreslené pozemky tak, ako boli oplotené. Ako laici nepoznali rozdiel medzi geometrickým plánom a katastrálnou mapou. Odkedy bývajú v obci I. až do osadenia závorý bol pozemok p. č. 35/1, idúci povedľa ich domu, upravený sčasti ako poloasfaltová cesta, slúžiaci na prechod a prejazd obyvateľov obce do extravilánu. Žalovaná 4/ dodala, že pozemok p. č. 34/2, záhradu o výmere 313 m² žalovaným 1/ a 2/ v januári 2009 odpredali naspäť. V čase kúpy o iných hraniciach pozemkov, než ako boli oplotené, nemali vedomosť a takto ich v rámci oplotenia aj užívali. Pozemok žalobcu p. č. 35/1 neužívali, resp. v prednej časti bola žumpa, ktorú užívali do roku 2008 alebo 2009, kedy si postavili čističku na vlastnom pozemku.

1.4. Do konania pribratý znalec F. Z. W. v písomnom znaleckom posudku č. 1/2015 zo dňa 27.02.2015 po porovnaní vlastníckych hraníc evidovaných v katastrálnej mape s hranicami nameranými v teréne medzi pozemkami parc. č. 35/1 a parc. č. 35/2, 35/4 konštatoval ich súlad. Uviedol, že výmery parciel č. 34/1 (521 m²) a 34/2 (438 m²) boli zaevidované do katastrálneho operátu po revízii bez predloženia zodpovedajúcich technických podkladov a právnych listín, čo vo veľkej miere zapríčinilo nejasnosti a nezrovnalosti v nasledujúcich rokoch. Na základe ohliadky nehnuteľností, preštudovaním súdneho spisu, rekonštrukciou geometrie parciel č. 34 a 35 a rekonštrukcie geometrických plánov č. C-488-920-202/62, 34450688-8/96, 18/2000, 1/2003 došiel k záveru, že hranice medzi pozemkami parc. č. 35/1 a pozemkami parc. č. 34/2, 34/7, 34/3, 34/4, 34/5, zobrazené vo vektorovej katastrálnej mape

implementovanej niesú v súlade s hranicami zameranými v teréne. Všetky geometrické plány, vyhotovené po roku 1962, boli vyhotovené s nedostatočným posúdením a porovnaním vlastníckych hraníc s prihliadnutím na zmeny, uvedené v jednotlivých geometrických plánoch. Znalec zrekonštruoval katastrálnu mapu, ktorá má slúžiť ako technický podklad pre katastrálne konanie o opravu zákresu v katastrálnej mape. Geometrický plán je možné vyhotoviť až po oprave v katastrálnom operáte, keďže znaleckým skúmaním bol preukázaný opak /nesúlad/ platných a záväzných údajov, vedených Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom. V náleze znalec uviedol svoje odborné zistenia nasledovne:

- pozemková mapa a pozemkovoknižná vložka pre parcely č. 34 a 35 sú v súlade a považuje geometrické a polohové určenie parciel č. 34 a 35 za platné a záväzné

- geometrické a polohové určenie hraníc pozemku p. č. 34/1 a 34/2 v geometrickom pláne č. C-488-920-202/62 na zameranie parc. č. 34 /dom, dvor, záhrada/ znalec považuje za platné a záväzné. Podkladom pre rekonštrukciu GP č. C-488-920-202/62 bol scan originálnej mapy pozemkového katastra z roku 1894, ktorého platnosť a záväznosť nebola spochybnená. Daný GP bol použitý aj v roku 1980 pri identifikácii ako technický podklad pri zápise listiny Fin.4/4451/80-Fer /deklarátorne rozhodnutie o opustenom majetku pod PVZ 10/80 do katastrálneho operátu do listu vlastníctva č. X. (Príloha č. 25, str. 56 ZP). V rozhodnutí je uvedená parcela č. 34 a 35 v celosti bez podlomení a spolu s identifikáciou boli parcely č. 34 a 35 zapísané na LV č. X. ako podlomené 34/1, 34/2, 35/1 a 35/2. Rekonštrukciou geometrického plánu č. 34450688-8/96-ZPMZ č. 55, vyhotoveného za účelom zamerania novostavby p. č. 34/3 F. Y. P. nebolo možné skontrolovať postup zdokumentovaných geodetických meraní (tento sa nachádza v geodetickej dokumentácii Okresného úradu v Senci, katastrálny odbor bez záznamu podrobného merania zmien). Po porovnaní znázornenia vlastníckych hraníc uvedených v geometrickom pláne znalec konštatoval, že vyhotoviteľ nedostatočne prešetril prepojenie katastrálnej mapy so stavom v teréne, čo následne po zápise právnej listiny spôsobilo chybný zákres v katastrálnej mape

- ku geometrickému plánu č. 18/2000 - ZPMZ č. 89 F. S. X. - GEOTOP na oddelenie pozemkov p. č. 34/2, 34/1, 34/5 a na rozdelenie pozemkov p. č. 34/3 a 34/4, posúdením jeho rekonštrukcie so stavom katastra a skutkovým stavom v teréne znalec konštatoval, že geometrické určenie p. č. 34/2 je v hrubom nesúlade ako so stavom evidovaným v katastrálnej mape, tak so skutkovým stavom. Nesprávnym prešetrovaním doterajších vlastníckych hraníc pozemku č. 34/1, 34/2 a 34/3 vyhotoviteľ geometrického plánu nesprávne určil zmenu vlastníckych hraníc. Z uvedeného vyplýva, že geometrické a polohové určenie vlastníckych hraníc p. č. 34/1, 34/2, 34/3, 34/4, 34/5 definovaných v geometrickom pláne je zmatečné, keďže geometrický plán bol vyhotovený na oddelenie pozemkov p. č. 34/2, 34/1, 34/5 a na rozdelenie pozemkov p. č. 34/3 a 34/4 a slúžil ako technický podklad na zápis právnej listiny. Výsledky geodetických meraní, uvedených v technickej správe a následne vyhotovený geometrický plán opäť poukazuje na nedostatočné prešetrovanie priebehu vlastníckych hraníc, uvedených v katastrálnej mape medzi p. č. 33/9 (nová parcela) a p. č. 34/2

- ku geometrickému plánu č. 1/2003 - ZPMZ č. 123 F. Z. H., GEODETICKÉ SLUŽBY na zameranie stavieb p. č. 34/3, 34/6, 34/7 z dôvodu, že geometrický plán sa nachádza v geodetickej dokumentácii Okresného úradu v Senci, katastrálny odbor bez záznamu podrobného merania zmien nebolo možné skontrolovať postup zdokumentovaných geodetických meraní. Znalec uviedol, že nakoľko podkladom pre jeho vyhotovenie bola katastrálna mapa s chybne zakreslenými vlastníckymi hranicami a vyhotoviteľ nedostatočne prešetril priebeh hraníc v teréne, spochybňuje výsledky geodetických meraní, na základe ktorých bol vyhotovený geometrický plán, ktorý následne slúžil ako technický podklad pre zápis stavieb na p. č. 34/3, 34/6, 34/7 do katastra nehnuteľností na základe kolaudačného rozhodnutia

- geometrický plán 51/2012 - ZPMZ č. 198 A-GEO F. V. A. na oddelenie nehnuteľnosti a priznanie práva prechodu cez pozemok parc. č. 33/9 sa nachádza v geodetickej dokumentácii Okresného úradu Senec, katastrálny odbor a do vyhotovenia znaleckého posudku nebol použitý na zápis právnej listiny. Výsledky geodetických meraní, uvedených v technickej správe a následne vyhotovený geometrický plán opäť poukazujú na nedostatočné prešetrovanie priebehu vlastníckych hraníc uvedených v katastrálnej mape medzi p. č. 33/9 /nová parcela/ a 34/2

- porovnaním priebehu vlastníckej hranice medzi p. č. 35/2, 35/4 a 35/1, vedenej v katastrálnej mape so skutkovým stavom v teréne a z uvedených postupov rekonštrukcií geometrických plánov znalec konštatoval, že vlastnícke hranice medzi p. č. 35/2, 35/4 a 35/1 sú v súlade

- porovnaním priebehu vlastníckej hranice medzi p. č. 35/1 a 34/1, 34/2, 34/3, 34/4, 34/7, vedenej v katastrálnej mape so skutkovým stavom v teréne a z uvedených postupov rekonštrukcií geometrických

plánov znalec konštatoval, že vlastnícke hranice nie sú v súlade

- na základe postupov v analýzách rekonštruovaných geometrických plánov a im prislúchajúcich právnych listín znalec zrekonštruoval katastrálnu mapu pre účel vyhotovenia návrhu na opravu v katastrálnom operáte. Pri znaleckom skúmaní zistil veľké množstvo nesúladov v technických podkladoch, použitých pri zápise právnych listín. Geometrické a polohové určenie vlastníckych hraníc riešených parciel preto určil na základe preukázateľných podkladov, a to GP č. C-488-920-202/62 /p. č. 34/1 a 34/2/, skutkového zamerania /p. č. 34/3, 34/4, 34/5, 34/6 a 34/7/ a scanu originálnej mapy pozemkového katastra z roku 1894 /p. č. 35/1 a 99/1/. Geometrický plán nie je možné vyhotoviť z dôvodu chybného zákresu vlastníckych hraníc v katastrálnej mape. Podľa katastrálneho zákona sú dotknuté vlastnícke práva, preto je potrebné vykonať opravu zákresu v katastrálnej mape na základe súdneho rozhodnutia.

1.4.1. Na pojednávaní súdny znalec F. Z. W. vypovedal, že dokumenty použité pri znaleckom skúmaní obsahovali značné množstvo nesúladov, ktoré viedli k zmätočným zápisom v katastrálnej mape hraníc dotknutých pozemkov. Nesúlad je hlavne v polohovom a geometrickom určení dotknutých nehnuteľností, najmä p. č. 34/1, 2, 3, 4, 5. Pri oprave polohového a geometrického určenia vlastníckych hraníc, so súhlasom dotknutých vlastníkov, by automaticky došlo k oprave výmer vedených na listoch vlastníctva podľa skutočného prešetrovania vlastníckych hraníc znaleckým dokazovaním. Nakoľko bolo ťažké definovať vlastnícku hranicu, v znaleckom posudku určil k parcele č. 99/1 novú parcelu č. 99/9, ktorá tvorí časť parcely č. 99/1 a má byť súčasťou vlastníctva vlastníka parcely č. 34/1. Novovytvorená parcela č. 99/9 je v užívaní vlastníka parcely č. 34/1. Túto parcelu vytvoril kvôli právnomu úkonu, ktorý by mohol nastať pre zápis vlastníctva novovytvoreného pozemku p. č. 99/9, ktorá je v užívaní, ale nemá k tomu právnu listinu. Táto parcela existovala ešte v pozemkovej mape a nikdy nezanikla, preto ju len obnovil. V aktuálnom stave katastra nehnuteľností táto parcela absentuje, tam boli zákresy, ako uvádzal v posudku, zlé. Od chybného vykonaného zákresu geometrického plánu č. C-488-920-202/62 do katastrálnej mapy sa odvíjali následné geometrické plány, vyhotovované v miestnej súradnicovej sústave bez dôsledného prešetrovania vlastníckych hraníc, čo v nemalej miere viedlo aj k tomuto sporu.

1.5. Po ústnom vysvetlení a výsluchu svedkov znalec F. W. podal doplnenie znaleckého posudku č. 1/2015 zo dňa 22.03.2017 spolu so súdom požadovaným geometrickým plánom č. 1/15 zo dňa 20.02.2017, znázorňujúcim správny /opravený/ právny stav hraníc, úradne overeným Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom dňa 17.03.2017 /F.. Y. Q./, ktorý sa stal neoddeliteľnou súčasťou rozsudku okresného súdu, po vykonaní úradnej opravy zrejmej nesprávnosti Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom /na podnet súdu/ dňa 08.10.2018.

1.5.1. Do geometrického plánu boli zahrnuté pozemky podľa doterajšieho stavu, zapísané na LV č. XXX vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ v podieloch 1/1 parc. č. 34/1, zast. plochy o výmere 305 m², parc. č. 34/2, záhrada o výmere 313 m², parc. č. 34/3, zast. plochy o výmere 71 m², parc. č. 34/6, zast. plochy o výmere 87 m², parc. č. 34/7, zast. plochy o výmere 17 m², pozemky zapísané na LV č. XXX vo vlastníctve žalovaných 3/ a 4/ v podieloch 1/1 parc. č. 34/4, zast. plochy o výmere 89 m² a parc. č. 34/5, zast. plochy o výmere 77 m² a pozemky zapísané na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu v podiele 1/1 parc. č. 35/1, ost. plochy o výmere 1622 m² a parc. č. 99/1, zast. plochy o výmere 1ha 4182 m². Podľa nového stavu boli vytvorené pozemky parc. č. 34/1, zast. plochy o výmere 307 m² /z parcely č. 34/1 303 m² a z parcely č. 34/3 4 m²/, č. 34/2, záhrada o výmere 305 m² /z parcely č. 34/2 305 m²/, č. 34/3, zast. plochy o výmere 62 m² /z parcely č. 34/3 62 m²/, parcela č. 34/4, zast. plochy o výmere 105 m² /z parcely č. 34/3 14 m² a z parcely č. 34/4 91 m²/, parcela č. 34/5, zast. plochy o výmere 105 m² /z parcely č. 34/1 16 m² a z parcely č. 34/5 89 m²/, parcela č. 34/6, zast. plochy o výmere 90 m² /z parcely č. 34/6 90 m²/, parcela č. 34/7, zast. plochy o výmere 25 m² /z parcely č. 34/1 16 m² a z parcely č. 34/7 9 m²/, parcela č. 34/16, záhrada o výmere 120 m² /z parcely č. 34/2 120 m²/, parcela č. 34/17, záhrada o výmere 56 m² /z parcely č. 34/1 26 m² a 17 m², z parcely č. 34/3 3 m² a z parcely č. 34/7 10 m²/, parcela č. 34/18, zast. plocha o výmere 1 m² /z parcely č. 34/3 1 m²/, parcela č. 34/19, zast. plocha o výmere 8 m² /z parcely č. 34/4 3 m² a z parcely č. 35/1 5 m²/, parcela č. 35/1, zast. plocha o výmere 1617 m² /z parcely č. 35/1 1622 m² a z parcely č. 34/19 5 m²/ a parcela č. 99/1, zast. plochy o výmere 1ha 3962 m².

1.6. Súd prvej inštancie právne vychádzal z čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, z § 126 ods. 1, § 130 ods. 1 a § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a z § 17 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Konštatoval existenciu naliehavého právneho záujmu na

požadovanom určení vlastníckeho práva. Poukázal na rozhodnutie R 6/99, na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Rks 15/00 a uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 205/2018, v zmysle ktorých ak z obsahu spisu nemožno bez akýchkoľvek pochybností zistiť, že určenie hranice pozemkov je možné v administratívnom konaní, ide o spor o ochranu vlastníckeho práva, ktorého rozhodnutie patrí do právomoci súdu. Správa katastra opraví v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami chybné zakreslené hranice pozemkov. Na to, aby správa katastra vykonala opravu chýb podľa tohto ustanovenia (§ 59 katastrálneho zákona, pozn. dovolacieho súdu), musí existovať spôsobilá listina, ktorá bola do katastra zapísaná, resp. zakreslená v rozpore s jej vyhotovením, a teda musí existovať určitý geometrický plán, či iný grafický podklad spôsobilý na zakreslenie hraníc pozemkov do katastrálnej mapy, ktorým sa preukáže, že správa katastra vykonala jeho zakreslenie do katastra (katastrálnej mapy, pozemkovej mapy) v rozpore s jeho vyhotovením. Takáto oprava musí byť súčasne uskutočnená v súčinnosti so všetkými vlastníkmi, či inými oprávnenými osobami. Ak by existoval spor o hranicu pozemku, správe katastra by neprislúchalo vykonať opravu podľa § 59 katastrálneho zákona. Spory o vlastníctve a o určení hraníc pozemkov patria do výlučnej pôsobnosti súdov Slovenskej republiky. Oprava chýb nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu údajov katastra, ktoré sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra, či ak ide o opravu údajov katastra, pri ktorej sa preukázal opak pravdivosti skutočností, zapísaných do evidencie nehnuteľností do 31. decembra 1992.

1.7. Vo veci určení hraníc pozemkov /v zmysle žaloby/ súd prvej inštancie uzavrel, že nedošlo k rozhodnutiu orgánu katastra o oprave chýb v katastri nehnuteľností v zmysle § 59 katastrálneho zákona vzhľadom na nesúhlas vlastníkov dotknutých pozemkov /žalovaných 1/ a 2//. Nakoľko bol vykonaným znaleckým dokazovaním preukázaný opak pravdivosti skutočností, zapísaných do evidencie nehnuteľností do 31. decembra 1992 a následne do katastra nehnuteľností, okresný súd určovací prvým výrokom túto chybu opravil a určil vlastnícke právo žalobcu a žalovaných ku geometrickým plánom F. Z. W. novovytvoreným pozemkom. Vo vzťahu k novovytvoreným parcelám č. 34/1, 34/2, 34/3, 34/4, 34/5, 34/6, 34/7, 34/18, 34/19, 35/1 a 99/1/ vychádzal v zmysle § 151 ods. 1 CSP z toho, že v tejto časti konania strany vzájomne svoje skutkové tvrdenia nepopierali. Novovytvorené pozemky parc. č. 34/18 o výmere 1 m², zastavané plochy a nádvorie a parc. č. 34/19 o výmere 8 m², zastavané plochy a nádvorie, ktoré prikázal do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných 3/ a 4/ sú zastavané stavbami v ich bezpodielovom spoluvlastníctve.

1.8. K sporu žalobcu a žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k novovytvoreným pozemkom parc. č. 34/16 a parc. č. 34/17 a vo vzťahu k žalobe v časti o vypratanie novovytvorenej parcely č. 34/17 súd prvej inštancie s odkazom na čl. I. ods. 1, 2 CSP uviedol, že vydržanie upravené v § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva na základe inej skutočnosti ustanovenej zákonom; uviedol podmienky vydržania podľa uznesenia NS SR sp. zn. 5Cdo/30/2010 zo dňa 01.03.2011, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Pre úspech vzájomnej žaloby žalovaných 1/ a 2/ tvrdeniach, že nadobudli vydržaním vlastnícke právo k novovytvoreným pozemkom parc. č. 34/16 a 34/17 /pôvodne časť parcely č. 35/1 vo vlastníctve žalobcu, resp. táto je súčasťou ich parcely č. 34/2/ sa vyžadovalo preukázanie, že plocha, ktorej sa zásah tvrdený žalobcom týkal, je v ich vlastníctve. Nespornou skutočnosťou bolo, že žalobca a žalovaní 1/ a 2/ sú vlastníkmi susediacich nehnuteľností v kat. úz. a obci I., zapísaných na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu /pôvodná p. č. 35/1/ a na LV č. XXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/ /pôvodné p. č. 34/1, 2, 3/. Spornou bola hranica dotknutých pozemkov. Žalovaní 1/ a 2/ zotrvali na tom, že k ploche, ktorej sa zásah týkal, nadobudli vlastnícke právo vydržaním tvrdiac, že túto nadobudli spolu s ostatným susediacimi nehnuteľnosťami v roku 1999 riadnou písomnou kúpnu zmluvou, že pred kúpou boli predávajúcim upozornení, že aj časť pozemku pred oplotenými nehnuteľnosťami je súčasťou prevodu a je aj dôvodne v užívaní predávajúceho, že spolu s kúpnu zmluvou obdržali aj znalecký posudok, podľa ktorého sporná plocha vykazovala tvar kosodielnika a takto bola aj zakreslená v katastri nehnuteľností, že túto časť na svoje náklady po kúpe vyčistili, udržiavali a užívali v dobrej viere v údaje katastra, že im patrí, až do roku 2011, kedy boli žalobcom po osadení rampy vyzvaní na jej vypratanie.

1.9. Súd prvej inštancie /po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku obmedzený len na posúdenie dôkazných prostriedkov predložených, príp. označených výlučne stranou sporu/ dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ nespĺnili všetky zákonné podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k

spornej ploche. Po celú dobu konania neboli schopní označiť akú veľkú plochu konkrétne /z parcely č. 35/1, ktorá bola a je v teréne jednoznačne rozpoznateľná a odlišiteľná od okolitých oplotených pozemkov/ mali nadobudnúť vydržaním a na základe akého ich vnútorného presvedčenia, akých objektívne sa navonok prejavujúcich skutočností sa mali subjektívne domnievať, že im táto plocha patrí, a teda ju mali dobromyseľne užívať. Žalovaný 1/ sám vo svojej výpovedi uviedol, že predávajúci mu ukazoval nejakú plochu pred oplotením kupovaných pozemkov, že aj túto užíva a že nemal čas si ju so žalobcom vysporiadať a žalovaná 2/ vypovedala, že si ešte pred kúpou v roku 1999 dali urobiť súdnoznalecký posudok a po nazretí doňho im bolo hneď zrejme, že zákres v katastrálnej mape nesúhlasí s oplotením. Naviac, obaja písomne v roku 2010 žalobcu ako vlastníka parcely č. 35/1 a súčasne ako cestný orgán vyzvali na dokončenie už sčasti vybudovanej miestnej komunikácie na parcele č. 35/1. Žalovaní 1/ a 2/ napriek dodatočne poskytnutej lehote súdom nepredložili žiadne relevantné dôkazy, preukazujúce ich tvrdenia o ich vlastníckom práve k dotknutej ploche. V súhrne uvedeného tak neunesli dôkazné bremeno svojich tvrdení. Okresný súd podotkol, že už z okolností, za ktorých vôbec mohlo ich spoluvlastnícke právo vzniknúť, pri bežnej /normálnej/ opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, museli mať dôvodné pochybnosti o tom, že im vec /právo k spornej ploche/ patrí, aj s prihliadnutím na stav kupovaných nehnuteľností /súboru nehnuteľností - dom, zastavaná plocha a záhrada, oddelených v teréne oplotením/. Ich dobrá viera sa musela totiž vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo ich spoluvlastnícke právo vzniknúť, teda aj k právnomu dôvodu /titulu/ vzniku vlastníctva. Naviac, ako sami uviedli, nešlo o nerušenú držbu, ale o užívanie spornej plochy obyvateľmi obce a tretími osobami za účelom prechodu a prejazdu k poliám v extraviláne obce, pre ktoré na ňu osadili rampu. Prípadné vyčistenie tejto plochy, jej následná údržba a ani jej užívanie po určitú dobu samy osebe nemohli v žalovaných 1/ a 2/ dôvodne založiť dobrú vieru v to, že užívajú danú plochu dobromyseľne /oprávnene/. Žalovaných 1/ a 2/ zaťažovalo dôkazné bremeno osvedčenia nimi tvrdených skutočností o nadobudnutí spornej plochy do ich vlastníctva titulom vydržania, pričom v konaní neprodukovali žiadne právne významné dôkazy na preukázanie ich tvrdení. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaní 1/ a 2/ neosvedčili, že so zreteľom na všetky okolnosti boli v dobrej viere, že sú spoluvlastníkmi spornej /bližšie neidentifikovanej/ plochy /z parcely č. 35//, keď neprodukovali také dôkazy a netvrdili také skutočnosti, z ktorých by bolo jednoznačné, že nemali a nemohli mať vedomosť o tom, že súčasný užívateľský stav nehnuteľností nemá priebeh po vlastníckej hranici sporných pozemkov, ako i o tom, že ich presvedčenie, že im sporná plocha patrí, vychádzalo nielen z titulu nadobudnutia ich pozemkov podľa písomnej kúpnej zmluvy, ale i z daného užívateľského stavu tejto nehnuteľnosti, v akom nehnuteľnosť prevzali a vstúpili do jej užívania a ktorý zodpovedá i súčasnej dobe. S ohľadom na uvedené skutočnosti okresný súd konštatoval, že žalovaných 1/ a 2/ nemožno považovať za oprávnených držiteľov novovytvorených pozemkov p. č. 34/16 a 34/17 a nemožno tak ustáliť, že k týmto nehnuteľnostiam nadobudli spoluvlastnícke právo vydržaním. Obranu žalovaných 1/ a 2/ o nepotrebnosti spornej plochy pre žalobcu okresný súd vyhodnotil v kontexte uvedeného ako irelevantnú. V neprospech žalovaných 1/ a 2/ vyhodnotil aj ich procesnú obranu spočívajúcu v tvrdení, že nepovažovali za potrebné užívanú časť za existujúcim oplotením predmetu kúpy v roku 1999 /časť z parcely č. 35/1/ oplotiť s tým, že v Rakúsku, kde žijú, si ľudia pozemky neoplocujú. Súd prvej inštancie s odkazom na ustálenú judikatúru, podľa ktorej „sa dobrá viera oprávneného držiteľa, ktorá je daná so zreteľom na všetky okolnosti, musí vzťahovať aj k titulu, hoc aj domnelému, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo /rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/1398/2000 zo dňa 27.02.2002/; „ak kupuje niekto pozemok, patrí k bežným a zachovávaným zvyklostiam, že sa zoznámí s jeho výmerou“ /rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/2941/2000 zo dňa 02.09.2002/ poukázal na požiadavku, aby nadobúdateľ pozemku porovnal text zmluvy so svojou predstavou o identite pozemku, ktorý chce na základe zmluvy nadobudnúť, aby svoju predstavu porovnal s katastrálnou mapou alebo so zameraním pozemku, zvlášť, ak sú dôvody na pochybnosti. Z výpovedí samotných žalovaných 1/ a 2/ vyplynulo, že sami mali, resp. pri bežnej opatrnosti mohli mať pri kúpe nehnuteľností pochybnosť, či a v akom rozsahu by predmetom kúpy mala byť aj časť pozemku p. č. 35/1, resp. by táto /nekonkretizovaná/ časť mala byť súčasťou kupovaného pozemku parc. č. 34/2. Pokiaľ si, ako vypovedala žalovaná 2/, aj overila predmet kúpy nahliadnutím do katastrálnej mapy, prípadne obaja vychádzali z poskytnutého znaleckého posudku F. M. N. zo dňa 27.08.1999 /ktorým však bola znalecky stanovená len hodnota predmetu kúpy - p. č. 34/1,3 zastavané plochy, p. č. 34/2, záhrady a rodinný dom s prístavbou/, majúceho definovať pozemok p. č. 34/2 ako „kosodielnik“, a teda

prípadný omyl o geometrickom a polohovom určení pozemku by bolo možné považovať za ospravedlniteľný /viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/2211/2000 zo dňa 22.05.20002/, v danom prípade žalovaní 1/ a 2/ kupovali v roku 1999 nehnuteľnosti ako jeden ohradený /oplotený/ funkčný celok - dom s pozemkom pod ním a záhradu, ktorý bol ako taký zjavne aj roky užívaný /rozsudky NS ČR sp. zn. 22Cdo/1733/2012, 22Cdo/1261/2007, 22Cdo/496/2004/. Pozemok žalobcu p. č. 35/1 bol zjavne desaťročia užívaný JRD Vlky, neskôr osobami majúcimi vzťah k pozemkom za obcou, ako prístupová komunikácia /prechod a prejazd/ do extravilánu obce za účelom výkonu poľnohospodárskych prác na poliach. Za danej situácie preto za výlučného vlastníka novovytvorených pozemkov p. č. 34/16 a 34/17 určil okresný súd žalobcu a vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ v tejto časti zamietol.

1.10. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe aj v časti o uloženie solidárnej povinnosti žalovaným 1/ a 2/ /ako manželom - § 145 ods. 2 OZ/ vypratať novovytvorený pozemok parc. č. 34/16. Skutkové tvrdenia žalobcu o umiestnení vecí /skládky hnoja, stĺpu a rampy na parcele vo vlastníctve žalobcu č. 35/1/ žalovanými 1/ a 2/ boli preukázané z výpovedí samotných žalovaných 1/ a 2/, listinných dôkazov žalobcu, z miestnej ohliadky, pričom zo znaleckého posudku vyplynulo, že skládka hnoja v čase ohliadky znalcom sa už na pozemku nenachádzala.

1.11. O nároku na náhradu trov konania žalobcu, v konaní plne úspešného proti všetkým žalovaným, súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov konania žalovaných 1/ a 2/, v konaní proti žalobcovi čiastočne úspešných /úspech v časti o určenie ich vlastníckeho práva k novovytvoreným pozemkom p. č. 34/1, 2, 3, 6, 7, neúspech v časti o určenie ich vlastníckeho práva k novovytvoreným pozemkom p. č. 34/16, 17/, rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania žalovaných 3/ a 4/, v konaní plne úspešných proti žalobcovi, okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 CSP/. Pri rozhodovaní o výške nárokov na náhradu trov konania vezme zreteľ na skutočnosť, že žalobca voči žalovaným 3/, 4/ a ani žalovaní 3/ a 4/ voči žalobcovi trovy konania nežiadali priznať.

2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 19. júna 2019 č. k. 6Co/100/2019-810 rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní žalovaných 1/ a 2/ napadnutých výrokoch (prvý, tretí, piaty, šiesty a siedmy výrok, pozn. dovolacieho súdu) potvrdil a žalobcovi vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd konštatoval vecnú správnosť prvého výroku rozsudku okresného súdu o určení, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemkov parc. č. 35/1, 99/1, 34/16, 34/17. Vzhľadom na správnosť tohto výroku napadnutého rozsudku nemôže byť dôvodné ani odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti tretiemu výroku o zamietnutí ich vzájomnej žaloby vo zvyšku (pozemky parc. č. 34/16 a 34/17, ktorých výlučným vlastníkom bol prvým výrokom určený žalobca). Za vecne správny odvolací súd označil aj piaty výrok odvolaním napadnutého rozsudku o uložení povinnosti žalovaným 1/, 2/ vypratať pozemok parc. č. 34/16 s poukazom na ods. 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v týchto napadnutých výrokoch potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

2.2. V odôvodnení svojho rozsudku odvolací súd uviedol, že v konaní nebolo preukázané nadobudnutie sporných parciel žalovanými 1/, 2/ vydržaním. Odvolací súd sa v tomto ohľade stotožnil s odôvodnením rozsudku okresného súdu a poukázal najmä na jeho body 38., 39. a 40. Doplnil, že z fotodokumentácie na č. l. 39, 40, 41 súdneho spisu je celkom zrejmé, že sporné parcely sú obecnou cestou, ktorú (aj podľa potvrdenia obyvateľov obce I. z 25.04.2012 na č. l. 42) užívali obyvatelia žalobcu a tretie osoby za účelom prechodu a prejazdu k poliám nachádzajúcim sa v extraviláne obce. Okrem toho žalovaní 1/, 2/ nepovažovali za potrebné sporné nehnuteľnosti oplotiť, pričom v roku 1999 kupovali nehnuteľnosti ako jeden oplotený funkčný celok - dom s pozemkom pod ním a záhradou. Bezvýznamnou nie je skutočnosť, že nehnuteľnosti kúpené žalovanými 1/, 2/ v roku 1999 mali celkovú výmeru 959 m², pričom sporné pozemky parc. č. 34/16 a parc. č. 34/17 majú výmeru spolu 176 m². Je nepravdepodobné, že by žalovaní 1/, 2/ boli v dobrej viere, že sú vlastníkami pozemku, ktorého výmera je o 176 m² väčšia ako výmera nimi kupovaných nehnuteľností. Zo všetkých týchto okolností aj podľa názoru odvolacieho súdu možno vyvodiť, že žalovaní 1/, 2/ pri bežnej opatrnosti, ktorú od nich možno vyžadovať, mohli mať počas vydržacej doby dôvodné pochybnosti o tom, že im sporné pozemky patria, preto ich nemožno považovať za oprávnených držiteľov. K vydržaniu sporných pozemkov teda zo

strany žalovaných 1/, 2/ nedošlo.

2.3. Odvolací súd poukázal na podanie žalovaných 1/, 2/ z 29.05.2019 (č. I. 803), v ktorom uviedli, že odvolaním napadli aj výroky o trovách konania (šiesty a siedmy výrok). Ich odvolanie však vo vzťahu k týmto výrokom neobsahuje žiadnu argumentáciu. V spomenutom podaní tiež uviedli, že ich odvolanie smeruje aj proti výrokom VI. a VII. „vzhľadom na vyššie uvedené“ (t. j. vzhľadom na ich odvolanie do veci samej). Z toho odvolací súd vyvodil, že žalovaní 1/, 2/ chceli vyjadriť, že v prípade úspechu v odvolacom konaní čo do veci samej by žalobca proti nim nemal nárok na náhradu trov konania a naopak nárok na náhradu trov konania by vznikol proti žalobcovi im. Z týchto dôvodov odvolací súd uzavrel, že žalovaní 1/, 2/ odvolanie proti šiestemu a siedmemu výroku nepodali. V prípade, ak by mali v odvolacom konaní úspech a odvolací súd by napadnuté výroky čo do veci samej zmenil v ich prospech, aj bez výslovného odvolania proti šiestemu a siedmemu výroku by žalovaným 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania. Ak by odvolací súd vychádzal z toho, že žalovaní 1/, 2/ odvolaním napadli aj šiesty a siedmy výrok, musel by odvolanie v tomto rozsahu odmietnuť podľa § 386 písm. d/ v spojení s § 373 ods. 1 druhá veta CSP.

2.4. Výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo určené, že žalovaní 1/, 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemkov parc. č. 34/1, 2, 3, 6, 7 (druhý výrok), ktorým bolo určené, že žalovaní 3/ a 4/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemkov parc. č. 34/4, 5, 18, 19 (štvrtý výrok) a výrok, ktorým bol žalovaným 3/ a 4/ priznaný nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k ich vzájomnej žalobe v plnom rozsahu (ôsmy výrok) neboli odvolaním napadnuté a nadobudli právoplatnosť.

2.5. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaní 1/, 2/ podali proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie tvrdiac existenciu dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP s návrhom, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu prvej inštancie a priznal im náhradu trov odvolacieho (správne má zrejme byť dovolacieho, pozn. dovolacieho súdu) konania.

3.1. Žalovaní 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“) vo vzťahu k tzv. vade zmätočnosti (§ 420 písm. f/ CSP) namietli spôsob vykonávania dokazovania, keď uviedli, že odborne špeciálna a zásadná otázka skutkovej argumentácie a posúdenia právneho stavu z nej vyplývajúceho nebola možná bez uskutočnenia výsluchu znalca - geodeta, pracovníka katastra (nakoľko je kataster nehnuteľností verejný register a zároveň informačný systém obsahujúci geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností a údaje o právach k nim, zrejme mali na mysli výsluch pracovníka okresného úradu, katastrálneho odboru, pozn. dovolacieho súdu) a strán sporu na pojednávaní pred odvolacím súdom. Namietli, že nedostali na pojednávaní možnosť znalcovi klásť otázky. Odvolaciemu súdu vytkli nedostatky v hodnotení dôkazov, keďže neposudzoval dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti a nevzal do úvahy jednotlivé výpovede svedkov a strán konania tak, ako boli skutočne zaznamenané, neposudzoval korektnosť a závery znaleckého posudku a geometrického plánu a závery uvádzané v konaní aj v listine odvolania dovolateľmi. Namietli nesprávnosť interpretácie skutkového a právneho stavu veci súdom prvej inštancie, ktorý nevzal do úvahy genézu pozemku p. č. 34 v celosti (od vyhotovenia geometrického plánu v r. 1962). Svedkyňa F.. P.Á. sa vyjadrila, že k pozemku p. č. 34 bola pričlenená neknihovaná parcela č. 99 len v grafickej časti, bez pripočítania výmery; poukázala na nesúlad medzi grafickou a písomnou časťou. K opomenutiu vystaviť k tomuto úkonu príslušnú právnu listinu došlo podľa svedkyne zrejme z dôvodu, že tí, čo zakresľovali nové mapy patrili pod kartografický odbor a s výmerami nemali nič spoločné. Poukázali na to, že žalovaní 3/ a 4/ pristúpili do konania, lebo hranica parciel č. 34 a 35/1 sa týkala aj ich vlastníctva, avšak napriek ich procesnému postaveniu spolupracovali so žalobcom. Ďalej vyjadrili obavu, či sa odvolací súd zaoberal a korektné vysporiadal s dôvodmi odvolania.

3.2. Dovolatelia tiež upriamili pozornosť na to, že žalobca navrhol zmenu žaloby na základe znalcom doručeného geometrického plánu, keď predtým prebehlo stretnutie na Okresnom úrade Senec, katastrálnom odbore medzi žalobcom, jeho právnym zástupcom a znalcom, zvolané svedkyňou F.. P. bez prítomnosti dovolateľov na základe požiadavky žalobcu, aby tento katastrálny orgán zaujal stanovisko, či sa dá oprava v katastri vykonať i bez súhlasu žalovaných. Namietli tiež hodnotenie

znaleckých záverov súdmi, keď sporná plocha nie je súčasťou pozemku parc. č. 35/1 ako tvrdil žalobca, ale neknihovanej parcely č. 99, ktorá sa v 60-tych rokoch min. storočia grafickým pričlenením k parc. č. 34/1 a 34/2 stala jej súčasťou. Znalec na pojednávaní dňa 29.09.2015 uviedol, že vytvorenú imaginárnu parcelu č. 99/9 má v užívaní vlastník (t. j. žalovaní 1/ a 2/) parcely č. 34/1, ktorá je výmerovo (60 m² podľa ZPMZ) a polohovo takmer totožná s novovytvorenou parcelou č. 34/17 (56 m²) a imaginárne parc. č. 99/8 (časť rodinného domu žalovaných 1/ a 2/) a parc.č. 99/10 (časť stavby senníka žalovaných 1/ a 2/) sa nachádzajú na novovytvorenej parc. č. 34/17; napriek tomu bola určená do vlastníctva žalobcu. Vlastníctvo k parc. č. 34/1 a 34/2 nadobudol Čs. štát v roku 1980 deklaratórnym rozhodnutím, na základe ktorého bol do evidencie nehnuteľností zapísaný pozemok o výmere 959 m² v členení parc. č. 34/1 o výmere 521 m² a parc. č. 34/2 o výmere 438 m². Na identifikáciu geometrického a polohového určenia bol predložený geom. plán z r. 1962 s celkovou výmerou pozemku 804 m². Žalobca v r. 1993 odpredal pozemok v stave identickom k r. 1980 a k r. 1991 manželom W.. Žalovaní 1/, 2/ nadobudli vlastníctvo kúpnu zmluvou v r. 1999 už v členení na parc. č. 34/1 o výmere 473 m², parc. č. 34/2 o výmere 438 m² a parc. č. 34/3 o výmere 48 m² (odčlenenej z parc. č. 34/1). Napriek tomu boli do vlastníctva žalovaných určené len parc. č. 34/1 o výmere 307 m² a parc. č. 34/2 o výmere 305 m², parc. č. 34/3 o výmere 62 m², parc. č. 34/6 o výmere 90 m² a parc. č. 34/7 o výmere 25 m², ktorých výmery predstavujú len 789 m². Žalobca bol určený za vlastníka parciel č. 34/16 o výmere 120 m² a parc. č. 34/17 o výmere 56 m², čo predstavuje diferenciu k pozemkom nadobudnutým žalovanými 1/ a 2/. Žalovaní 1/ a 2/ boli napriek rovnakému procesnému postaveniu so žalovanými 3/ a 4/ súdmi v základnom konaní znevýhodnení a ich postavenie bolo nerovné.

3.3. Starosta žalobcu podľa dovolateľov na pojednávaní dňa 10.01.2013 potvrdil, že do roku 2011 nebola vlastnícka hranica medzi parc. č. 34 a 35/1 nikdy spochybnená a žalovaní 1/, 2/ obecnú parcelu nikdy neužívali. Súd spochybnil dobromyseľnosť žalovaných 1/, 2/ ich žiadosťou o úpravu obecnej parc. č. 35/1 z 27.02.2010. Obsahom tejto žiadosti bola úprava pozemku vo vlastníctve obce parc. č. 35/1, ktorá je ostatnou plochou, nebola a nie je obecnou komunikáciou; v sezóne bola využívaná na prejazd poľnohospodárskymi mechanizmami do polí. Spochybnenie svojej dobromyseľnosti dovolatelia označili za nesprávnu interpretáciu skutkového stavu, keď požiadali o úpravu pozemku, ktorý bezprostredne susedí s ich pozemkom a je vo vlastníctve obce.

3.4. V ďalšej časti dovolania dovolatelia hodnotili vykonané znalecké dokazovanie. Nespochybnili, že znalec odhalil dlhoročne prenášanú chybu vo výmere evidovanej v písomnej časti katastrálneho operátu spočívajúcu v diferencii medzi stavom evidovaným na listoch vlastníctva a skutkovým stavom. Táto diferencia o veľkosti 225 m² podľa dovolateľov evidentne prislúcha parcele č. 34/4 (rodinný dom) a č. 34/5 (dvor) vo vlastníctve žalovaných 3/ a 4/, keďže geometrické a polohové určenie pozemku v rámci vlastníckych hraníc podľa geometrického plánu z r. 1962 p. č. 34 v celosti je vymedzené dielčimi parcelami č. 34/1, 34/2, 34/3, 34/6 a 34/7 vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, čo nasvedčuje tomu, že uvedené nehnuteľnosti žalovaných 3/ a 4/ sa nachádzajú mimo vlastníckych hraníc pozemku parc. č. 34 v celosti, t. j. k nim príľahlej parc. č. 99/1. Znalec neidentifikoval v zbierke listín nijakú listinu týkajúcu sa zápisu parciel č. 34/4 a 5 vo vlastníctve žalovaných 3/ a 4/ do grafickej a písomnej časti katastrálnej evidencie, čo malo za následok, že výmera uvedených nehnuteľností nikdy nebola pripočítaná k výmere parc. č. 34 (959 m²). Znalec preukázal, že hranica parciel č. 34 a 35/1 nie je sporná, jej priebeh sa nezmenil, resp. zmenil sa len v časti novovytvorenej parc. č. 34/19 určenej súdom do vlastníctva žalovaných 3/ a 4/ (k jej výmere pripočítal 5 m² odčlenených z parc. č. 35/1. Dovolatelia znalcom tiež vytkli, že v geometrickom pláne zosúladiť výmeru parc. č. 34 so skutkovým stavom a zákresom v katastrálnej mape (1184 m²), avšak bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu vytvoril dve nové parcely č. 34/16 a 34/17 prerozdelením parciel č. 34/1, 2, 3 a 7 (pôvodné 34/1 a 2), ktoré určil do vlastníctva žalobcu a dve nové parcely č. 34/18 a 19, ktoré boli určené do vlastníctva žalovaných 3/ a 4/. Jediným vysvetliteľným dôvodom tohto postupu je podľa dovolacieho tvrdenia dohoda na katastrálnom odbore Okresného úradu Senec s F.. P. - vyhotoviť geometrický plán, v intenciách želaní žalobcu vytvoriť samostatné dielčie parcely z pozemku žalovaných 1/ a 2/, aby o nich súd mohol konať a rozhodnúť. Napokon dovolatelia vytkli, že znalec vyhotovil geometrický plán napriek svojim opakovaným písomným a ústnym vyjadreniam, že geometrický plán je možné vyhotoviť až po oprave v katastrálnom operáte, teda znalec podľahol vonkajšiemu tlaku a tlaku súdu. Súdu prvej inštancie vytkli, že neriešil zásah zo strany právneho zástupcu žalobcu do nestrannosti súdneho znalca (jeho vyjadrenie, že „znalec na katastri tvrdil niečo iné ako tvrdil dnes na súde“). Vo vzťahu k znaleckému posudku dovolatelia tiež

namietli, že znalec účelovo z rodinného domu, vydláždeného priláhlého dvora a senníka vytvoril druh pozemku záhrady. Poukázali na to, že v odvolaní špecifikovali všetky chyby znaleckého posudku a nezrovnalosti, ktorých dôvod nespočíva v neodbornosti znalca, ale v účelovosti, aby bol geometrický plán zápisu schopnou listinou; namietli nesprávne posúdenie východiskového stavu.

3.5. Dovolatelia namietli aj vykonateľnosť rozsudku v zmysle vadného geometrického plánu a jeho zápis do katastra nehnuteľností napriek overeniu katastrálnym odborom toho okresného úradu, ktorý participoval na samotnom vyhotovení geometrického plánu. Za vadu geometrického plánu označili aj nesúlad východiskových výmer stavieb po zrátaní ich dielov z rodinného domu (parc. č. 34/3) 84 m² a senníka (p. č. 34/7) 19 m² uvedených vo výkaze výmer a výmery v novom stave parc. č. 34/3 62 m² a parc. č. 34/7 25 m², čo sa týka aj výmery rodinného domu žalovaných 3/ a 4/ p. č. 34/4 (východisková výmera 94 m² a nová výmera 105 m²). Z dôvodu predaja časti obecnej parcely č. 35/1 v minulých rokoch koliduje aj jej výmera 1617 m² uvedená v určovacom rozsudku s výmerou uvedenou v katastrálnom operáte 1295 m². Dovolatelia uzavreli, že geometrický plán napriek jeho autorizačnému a úradnému overeniu nie je zápisu schopnou listinou.

3.6. V ďalšej časti dovolania sa dovolatelia vyjadrili k zmenám žaloby, keď zmena zo dňa 24.04.2017 odkazujúca na moment obdržania znaleckého posudku nezodpovedá požiadavke Civilného sporového poriadku, podľa ktorej opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Tvrdili tiež zmatečnosť súdom pripustených zmien žaloby a na ich základe vyhlásených rozsudkov spočívajúcu v nepresnosti a v nesúlade s požiadavkou na identifikáciu parciel v zmysle katastrálneho zákona. Požiadavke určitosti nezodpovedá výrok „novovytvorený pozemok“, nakoľko katastrálny zákon nepozná pojem pozemok, ale len pojem parcela. Vytkli, že špecifikácia parciel č. 35/1, 99/1, 34/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ako novovytvorených je nesprávna, lebo ide o parcely registra C evidované na listoch vlastníctva č. XXX, XXX M. XXX, ktorých čísla v rozsudku absentujú. Pod pojem parcely registra C KN naopak nespádajú novovytvorené parcely č. 34/16, 17, 18 a 19, nakoľko nie sú evidované v písomnej ani v grafickej evidencii katastrálneho operátu. V závere tejto časti dovolania dovolatelia vytkli, že výrok rozsudku neobsahuje presné označenie orgánu evidencie nehnuteľností kompetentného na úradné overenie a zapísanie rozsudku, vrátane geometrického plánu, do katastra nehnuteľností (rozsudok obsahuje vo výroku iba meno pracovníka katastrálneho úradu).

3.7. Dovolatelia označili za manipulatívne uplatňovanie oprávnení súdu v záujme jednej strany sporu postup okresného súdu pri rozhodovaní o vzájomnej žalobe dovolateľov doručenej dňa 23.04.2015. Okresný súd ju uznesením zo dňa 28.05.2015 vylúčil na samostatné konanie, ktoré (vedené pod sp. zn. 4C/160/2015) prerušil, uznesením zo dňa 19.07.2018 zrušil uznesenie o prerušení konania a uvedené konanie spojil s konaním pod sp. zn. 4C/83/2012 (posudzovaný spor) bez odpadnutia prekážky, pre ktorú bolo konanie prerušené (nutnosť katastrálneho konania o oprave chýb zápisu v katastri nehnuteľností). Okresný súd teda v záujme vyhovenia jednej strane sporu nepostupoval v súlade s vlastným odôvodnením uvedeným v uznesení o prerušení konania, s čím sa odvolací súd stotožnil. Aj v tomto postupe súdov ako aj v tom, že okresný súd trval na zhotovení geometrického plánu bez opravy chýb v katastrálnom operáte žalovaní 1/, 2/ vidia porušenie svojho práva na spravodlivý proces.

3.8. Odvolaciemu súdu dovolatelia vytkli, že hoci je viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, nerozporoval ani zásadné a elementárnej logike odporujúce rozpory v prezentácii skutkového stavu súdom prvej inštancie, takmer doslovne kopíroval odôvodnenie rozsudku, vecou sa zaoberal (ak vôbec) povrchno. Namietli bod 8. odôvodnenia, keď nikdy netvrdili, že nejaká časť parcely č. 35/1 vo vlastníctve žalobcu je súčasťou ich parcely č. 34/2. Svoje vlastníctvo preukázali kúpnu zmluvou z r. 1999 a listom vlastníctva č. XXX, no súdy od nich vyžadovali, aby preukázali vlastníctvo k spornej ploche (t. j. k časti vlastného pozemku) preukázaním oprávnenej dobromyseľnej držby. Odvolací súd sa v intenciách súdu prvej inštancie nezaoberal a neodôvodnil, na základe akého objektívneho dôvodu znalec v geometrickom pláne vyčlenil časť z pozemku vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, z ktorej vytvoril parc. č. 34/16 a 17, hoci sa priebeh vlastníckej hranice nezmenil. Žalobca neprodukoval žiadne dôkazy, že by mu vlastnícke právo malo patriť.

3.9. Odvolací súd podľa dovolateľov prevzal do odôvodnenia rozsudku účelový výklad vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/ prezentovaný súdom prvej inštancie a nerozlišoval medzi pojmi nerušená držba a nerušené užívanie pozemku. Dovolatelia užívali spornú plochu ako vlastnú z titulu vlastníctva, ale nešlo o užívanie nerušené, nakoľko po priláhlej obecnej parc. č. 35/1 jazdili nadrozmerne poľnohospodárske mechanizmy (súdy považovali za irelevantnú argumentáciu o znečisťovaní životného prostredia

opomínajúc povinnosť obce dbať na ochranu životného prostredia, bezpečnosti, zdravia a majetku). Žiadnym zákonným ustanovením nie je daná povinnosť vlastníka oplotiť svoj majetok tak, ako prebieha vlastnícka hranica. Poukázali aj na výtku súdov, že neboli schopní označiť, akú veľkú plochu konkrétne z parc. č. 35/1, ktorá ako taká bola a je v teréne rozpoznateľná a odlišiteľná, mali nadobudnúť tvrdeným vydržaním. To podľa dovolateľov odporuje konštatovaniu znalca, že hranica 34/2 a 35/1 nekorešponduje s oplotením pozemku 34/2. Žalobca do vyhotovenia geometrického plánu nebol schopný definovať plochu, ktorú považuje za spornú.

3.10. Dovolatelia prejavili nesúhlas aj s odôvodnením rozsudku odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Sporná časť pozemku ako neknihovaná parcela č. 99 bola priradená k p. č. 34/1 a 34/2. Nestotožnili sa s prezentáciou skutkového stavu súdmi nižších stupňov tvrdiac, že priebeh vlastníckej hranice sa s výnimkou vyššie uvedených 5 m2 nezmenil. Nakoľko správnosť hranice medzi pozemkom žalobcu (35/1) a pozemkom žalovaných 1/ a 2/ (v časti terajších p. č. 34/1, 2, 3 a 7) nie je sporná, pominula aktuálnosť pôvodnej určovacej žaloby na ochranu vlastníckeho práva žalobcu. Dovolatelia vo vzájomnej žalobe deklarovali len súlad právneho stavu so stavom faktickým. Právne posúdenie zo strany súdu nevychádzalo zo skutkového stavu, ale bolo determinované želaným výsledkom bezpodmienečne určiť vlastníctvo k parc. č. 34/16 a 34/17 žalobcovi.

3.11. Zvyšnú časť dovolania označili dovolatelia ako argumentácia k vydržaniu. Za nesprávne právne posúdenie a nelogickú pritom označili argumentáciu súdov nižších stupňov, že pri kúpe pozemku je bežnou a zachovávanou zvyklosťou oboznámiť sa s jeho výmerou tvrdiac, že v čase kúpy im bola známa výmera aj tvar kupovanej nehnuteľnosti z kúpnej zmluvy aj zo znaleckého posudku F.. N. na stanovenie ceny pozemku, ktorého prílohou bola kópia z katastrálnej mapy znázorňujúca tvar pozemku. Vzhľadom na nerovnomerný tvar pozemku a na to, že vlastnícka hranica nebola rozpoznateľná v teréne, keď oplotenie ju nekopirovalo, bolo vylúčené, aby laik voľným okom zistil presne výmeru oplotenia, keď ju neodhalili orgány katastrálnej evidencie ani geodeti.

3.11.1. Podľa dovolateľov nie je jednoznačná ani otázka vecnej legitímácie strán sporu tak, ako to konštatuje okresný súd, s čím sa odvolací súd stotožnil, pričom neskúmal vecnú legitímáciu žalobcu, hoci ju dovolatelia nenamietali. Súd prvej inštancie sa k vecnej legitímácii vyjadril, ale neskúmal ju, hoci tak mal urobiť aj bez návrhu. V delimitačnom protokole obsahujúcom súpis všetkých nehnuteľností, ktorých vlastníkom sa stal žalobca podľa zákona o majetku obcí, sa pôvodné parcely č. 34/1 a 34/2 nenachádzajú, preto neboli zapísané v katastrálnej evidencii. Parcely č. 34/1 a 34/2 z listu vlastníctva č. X, na ktorom boli evidované v majetkovej podstate Čsl. štátu v správe MNV Vlky boli pracovníčkou katastra F.. P. zapísané na základe kúpnej zmluvy z 10.05.1993 na LV č. XXX v prospech žalovaných 1/, 2/ a ich právnych predchodcov, nie na LV č. XXX (žalobca), čo žalobca súdu zamlčal. Svedkyňa F.. P. na pojednávaní dňa 15.03.2016 uviedla nepravdivo, že obec požiadala o zápis uvedených pozemkov do jej vlastníctva, pretože v skutočnosti obec o takýto zápis nežiadala a pozemky boli z LV č. X zapísané na LV č. XXX. Ani znalec k znaleckému posudku nepriložil pôvodný LV č. XXX.

3.11.2. Žalovaní 1/ a 2/ poukázali na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 314/2018 o povinnosti odvolacieho súdu vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými odvolacími tvrdeniami aj v prípade skráteného odôvodnenia rozhodnutia a na jeho nález sp. zn. I. ÚS 50/2010 riešiaci kolíziu ochrany pôvodného vlastníka (zásada nemo plus iuris) a ochrany dobromyseľného nadobúdateľa vlastníctva.

3.12. Vo vzťahu k existencii dovolacieho dôvodu podľa § 421 CSP dovolatelia uviedli, že „rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko sa odvolací súd plne stotožnil s rozsudkom okresného súdu, ktorý vydal svoje rozhodnutie na základe znaleckého geometrického plánu vyhotoveného v rozpore s právnymi normami a vykazujúceho zásadné chyby a vady, ako aj na základe spochybniteľnej vecnej legitímácie žalobcu.“

3.13. Dovolatelia navrhli „podľa § 444 ods. 1 CSP odložiť vykonateľnosť - právoplatnosť rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, aby tak bolo predbežne zabránené vyznačeniu vlastníckeho práva záznamom do katastra nehnuteľností.“

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súdy oboch inštancií rozhodli správne a zákonne. Dovolacie dôvody nemôžu obstáť. Navrhol zamietnutie dovolania ako nedôvodného s poukazom na § 448 CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov zakladajúcich jeho opodstatnenosť. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

7. Z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd dôrazne pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej inštancie a súdy odvolacie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd; jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má síce dovolací súd síce možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúci súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

9. Dovolací súd skôr, než vysvetlí dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu dovolania uvádza, že napriek obsiahlosti dovolania sa zaoberal len dovolacími námietkami relevantnými pre posúdenie prípustnosti a dôvodnosti dovolania. Právo na istú kvalitu odôvodnenia súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ale z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne iba tými námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak), ktoré majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

10. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť

rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

11. Dovolací súd zdôrazňuje, že z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. 251/03).

12. Dokazovanie je časť občianskeho súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje aj právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie strán sporu (viď § 185 ods. 1 CSP).

13. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza (rovnako ako právna úprava Občianskeho súdneho poriadku účinná do 30.06.2016) zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada, vychádzajúca z čl. 15 základných princíпов Civilného sporového poriadku a normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

14. V úvode dovolania ako prvú dovolatelia nastolili dovolaciu výtku týkajúcu sa postupu odvolacieho súdu, ktorý nevykonal dokazovanie výsluchom znalca - geodeta, pracovníka „katastra“ a strán sporu a vzápätí uviedli, že tento súd nevezal jednotlivé svedecké výpovede a výpovede strán sporu do úvahy, neposudzoval korektnosť a závery znaleckého posudku ani geometrického plánu. Namietli tiež, že nemali možnosť po pojednávaní dňa 14.09.2017 klásť znalcovi otázky.

14.1. Dovolací súd poukazuje na obsah odvolacieho rozsudku, z ktorého je zrejmé, že odvolací súd uvedeným dôkazom a ich hodnoteniu venoval náležitú pozornosť. Konkrétne v bodoch 3., 4., 5., 6. odôvodnenia zopakoval časti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie obsahujúce tvrdenia žalobcu, žalovaných 1/ a 2/, závery znaleckého posudku, doplnku k znaleckému posudku aj geometrického plánu. Hoci mu dovolatelia v bode 22. dovolania vytýkajú, že takmer doslovne kopíroval odôvodnenie rozsudku, treba povedať, že nejde o nesprávny postup zakladajúci vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Odvolací súd je totiž v zmysle § 393 ods. 2 CSP v odôvodnení rozhodnutia povinný uviesť o. i. stručný obsah napadnutého rozhodnutia a v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa môže v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Táto právna úprava teda nebráni odvolaciemu súdu, najmä v prípade potreby presného zachovania zmyslu a kontextu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako je tomu vzhľadom na náročnosť riešených odborných skutkových a na ne nadväzujúcich právnych otázok v prejednávanej veci, prevziať (stručne) do svojho rozhodnutia niektoré časti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie doslovne. Aj hodnoteniu týchto dôkazov odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) venoval náležitú a zodpovedajúcu pozornosť, keď sa stotožnil s ich hodnotením a závermi, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, ktoré

odvolací súd v stručnosti zopakoval v bode 8. rozsudku.

14.2. K dovolacej námitke spochybujúcej správnosť postupu odvolacieho súdu, ktorý nezopakoval súdom prvej inštancie dovolací súd uvádza, že odvolací súd je v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Dokazovanie na odvolacom súde upravuje § 384 CSP, v zmysle ods. 1, ktorého ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. Dovolací súd na vysvetlenie udáva, že jedným z ústavnoprávnych princípov konania je jeho dvojinštančnosť, ktorá sa realizuje prostredníctvom odvolania ako riadneho opravného prostriedku; zmyslom odvolacieho konania je prieskum vecnej správnosti (po stránke skutkovej aj právnej) rozhodnutia súdu prvej inštancie. Možnosť odvolacieho súdu vykonávať dokazovanie slúži na preverenie správnosti skutkových zistení súdu prvej inštancie a ich korekciu v prípade možných pochybení. Odvolací súd teda pristúpi k zopakovaniu dokazovania, ak po oboznámení sa s obsahom prvoinštančného rozhodnutia dôjde k záveru, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z rozsudku odvolacieho súdu v prejednávanej spore ale vyplýva, že tento sa stotožnil so skutkovými aj právnymi zisteniami okresného súdu, preto jeho rozsudok ako vecne správny s poukazom na § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Ani podľa dovolacieho súdu by zopakovanie dovolateľmi označených dôkazov (výsluch znalca - geodeta, strán sporu, svedkyne - zamestnankyne prísl. okresného úradu, katastrálneho odboru) na skutkových zisteniach a právnych záveroch nič nezmenilo (z procesného postavenia svedka a znalca vyplýva, že títo by svoje výpovede čelili hrozbe krivej výpovede, resp. nepravdivému znaleckému posudku zmeniť nemohli a strany sporu by už nemohli v odvolacom konaní uvádzať iné tvrdenia vzhľadom na právnu úpravu odvolacích novôt podľa § 366 CSP).

14.3. Obsahu spisu nekorešponduje námitka dovolateľov o tom, že nemali po pojednávaní dňa 14.09.2017 žiadnu možnosť klásť znalcovi otázky. Na pojednávanie dňa 14.09.2017 sa za žalovaných 1/ a 2/ podľa zhotovenej zápisnice dostavila v zmysle substitučnej plnej moci zo dňa 12.11.2012 advokátka JUDr. Soňa Urbaničová, ktorá predniesla, že advokáciu už nevykonáva samostatne, ale prostredníctvom Advokátskej kancelárie Urbaničová s. r. o.. Okresný súd (bez otvorenia pojednávania) komunikoval so znalcom ohľadom parc. č. 99/1. Prítomní žalovaní 1/ a 2/ predniesli, že bez právneho zástupcu nechcú predniesť žiadne procesné návrhy a okresný súd konštatoval, že im dá priestor na ďalšom pojednávaní po jeho otvorení. V nasledujúcom písomnom podaní zo dňa 18.09.2017 žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že sa na pojednávaní dňa 14.09.2017 nemohli riadne vyjadriť (opomenuli, že v pojednávacej sieni prítomná právna zástupkyňa nedisponovala v dôsledku zmeny spôsobu výkonu advokácie riadnou substitučnou plnou mocou aj to, že za tejto situácie nemali záujem sa vyjadriť, pozn. dovolacieho súdu) a zhrnuli svoje návrhy na doplnenie dokazovania v písomnom podaní zo dňa 18.09.2017 (uvedúc, že nemajú žiadne nové dôkazy ani návrhy na doplnenie dokazovania, avšak upozorňujú na dôkazy založené v spise, a to geometrický plán z r. 1962, list vlastníctva č. XX a rozhodnutie zo 07.07.1980). Dovolací súd iba pripomína sporový charakter konania, z ktorého vyplýva, že nositeľom dôkaznej povinnosti na preukázanie svojich tvrdení je strana sporu, čo znamená potrebu vyvinutia procesnej aktivity aj vo vzťahu k navrhovaniu dôkazov (či už za účinnosti OSP alebo CSP).

15. Najvyšší súd SR vo viacerých rozhodnutiach napr. sp. zn. 4Cdo/100/2018, 5Cdo/202/2018, 5Cdo/138/2018, 5Cdo/122/2019 vyslovil, že procesnému právu strany sporu navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo, z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno odôvodniť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku overeniu alebo vyvráteniu ktorej je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, už bolo doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, garantujúcimi strane sporu právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť. V posudzovanej veci dovolací súd takúto vadu nezistil.

16. Hoci sa dovolatelia v ďalšej rozsiahlej časti dovolania venovali obsahovo predovšetkým prednesu nesúhlasného stanoviska so skutkovými závermi súdov nižších inštancií, polemike s ich závermi a argumentácii na podporu záverov, ktoré považujú dovolatelia za správne s dôrazom na znalecké dokazovanie a vydržanie vlastníckeho práva (v podstate body 3. - 16., 25. - 30., sčasti body 23. a 24. dovolania na č. l. 835 a nasl. súdneho spisu), z obsahu tohto textu možno vyvodit' aj námietku postupu súdov pri hodnotení dôkazov, najmä znaleckého posudku č. 1/2015 znalca z odboru geodézia a kartografia, odvetvia geodézia F.. Z. W. v znení jeho doplnenia a geometrického plánu z 20.02.2017 a námietku vecnej legitímácie žalobcu.

16.1. K výtke o tom, že výrok rozsudku okresného súdu neobsahuje presné označenie orgánu evidencie nehnuteľností kompetentného na úradné overenie a zapísanie rozsudku, vrátane geometrického plánu, do katastra nehnuteľností (rozsudok obsahuje vo výroku iba meno pracovníka katastrálneho úradu) dovolací súd udáva, že geometrický plán tvoriaci prílohu rozsudku okresného súdu bol riadne autorizačne aj úradne overený. Výrok rozsudku okresného súdu síce skutočne obsahuje iba meno osoby, ktorá dňa 17.03.2017 geometrický plán úradne overila, no z odôvodnenia rozsudku okresného súdu, ktoré je jeho integrálnou súčasťou jasne vyplýva, že: „geometrický plán bol overený úradne Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom dňa 17.03.2017 (F.. Y. Q.)“. K námietke, že geometrický plán nemohol byť v zmysle vyjadrení uvedeného znalca vyhotovený bez opravy zistených chýb v katastrálnom operáte dovolací súd dáva do pozornosti, že znalec F.. Z. W. na pojednávaní dňa 15.03.2016 uviedol, že na stretnutí na katastrálnom odbore hľadali technické riešenie pre zápis geometrického plánu do katastra nehnuteľností aj to, či je potrebná predchádzajúca oprava. Vyjadril sa, že po technickej stránke vie na základe aktuálnych máp zhotoviť geometrický plán, ktorý bude zapisateľný do katastra nehnuteľností. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že ďalšie otázky na znalca neboli kladené (substitučná právna zástupkyňa dovolateľov JUDr. Urbaničová na pojednávaní prítomná bola). K tomu, že súd prvej inštancie nebral do úvahy genézu pozemku parc. č. 34 v celosti od zhotovenia geometrického plánu v r. 1962 dovolací súd iba stručne poukazuje na skutkové zistenia okresného súdu založené na vykonanom dokazovaní navrhovanom stranami sporu, teda odvíjajúcim sa od procesnej aktivity žalobcu aj žalovaných a najmä na znaleckom dokazovaní založenom na odborných geodetických a kartografických vedomostiach znalca F.. W. a sčasti aj svedeckej výpovedi a geodetického zamerania geodeta P. P., ktorí brali do úvahy aj geometrický plán z r. 1962 a ďalšie, následne zhotovené geodetické zamerania sporných nehnuteľností (body 16. - 17., 21. a 23. jeho odôvodnenia). Okresný súd však vyhodnotil aj listinné dôkazy k veci sa vzťahujúce (rozhodnutie Katastrálneho úradu v Bratislave, Správy katastra Senec zo dňa 05.03.2012 č. X 193/11 1f o zamietnutí v katastrálnom konaní podnetu žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte katastra nehnuteľností (pôvodné pozemky parc. č. 34 - pasienok o výmere 773 m² a parc. č. 35 - pasienok o výmere 5636 m², vedené v pozemkovoknižnej vložke č. I I. boli zapísané na Spoločnú pašu bývalých želiarov), geometrický plán vyhotovený k výkupu pozemkov (hrádza v k. ú. I.), rozhodnutie o opustenom majetku registrované pod č. Fin. 4/4451/80-Fer s prílohou -identifikáciou podľa geometrického plánu č. C 488-920-202/62 zo dňa 12.12.1962, geometrický plán č. 344 506 88-8/96 na zameranie stavby, kúpnyml zmluvami č. I. XXX/XX, I. XXX/XX, I. XXXX/XX M. I. XXXX/XX s prílohou - geometrickým plánom č. 344 506 88-8/96 na zameranie novostavby na parc. č. 34/3 o výmere 48 m², kúpnopredajnou zmluvou č. I. XXXX/XX, ktorej podkladom bol geometrický plán č. 18/2000 /ZPMZ 89/ vyhotoviteľa F.. S.. X.Á. na oddelenie pozemkov parc. č. 34/1, 34/2, 34/5 a rozdelenie nehnuteľnosti parc. č. 34/3 a 34/4, zákresmi v katastrálnej mape č. ZS XVII-22-18), teda dôkazy nehodnotil len jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti.

16.2. Pokiaľ dovolatelia spochybňujú odbornosť znalca a jeho zaujatosť, v konaní pred súdmi nižších inštancií takúto námietku nevzniesli (na rozdiel od žalobcu, na základe námietky ktorého okresný súd uznesením zo dňa 05.05.2016 na č. l. 468 rozhodol, že znalec F.. W. vylúčený nie je). K námietke o nesprávnom vyhodnotení znaleckého posudku a geometrického plánu je potrebné podotknúť, že v konaní pred súdom prvej inštancie (už za účinnosti Civilného sporového poriadku sprísňujúceho procesnú zodpovednosť strán za výsledok sporu) dovolatelia po vyhotovení znaleckého posudku vo vyjadrení z 19.05.2017 uviedli, že hranice sú až na drobné odchýlky zakreslené správne, geometrický plán doplnil výmeru, žalovaným 1/ a 2/ patrí vlastníctvo k parc. č. 34/1 a 34/2 presne v rozsahu, ako sú zamerané a vyznačené, t. j. rozčlenené znalcom do parc. č. 34/16 o výmere 120 m² a 34/17 o výmere

56 m², keď súčet výmer novovytvorených parciel č. 34/16, 17, 18 a 19 spolu tvorí 225 m². Pri odpočítaní 220 m² z parcely č. 99/1 a 5 m² za parcely č. 35/1 bola výmera o veľkosti súčtu 225 m² pripočítaná k parcelám žalovaných, a to 181 m² žalovaným 1/ a 2/ a 44 m² žalovaným 3/ a 4/. Následne sa konalo už spomínané pojednávanie zo dňa 14.09.2017, dovolatelia podali tiež spomínané písomné vyjadrenie z 18.09.2017 a vyjadrenie zo 06.12.2017 obsahujúce súhrn ich dovtedajších stanovísk, podali vzájomnú žalobu a vyjadrili sa k vzájomnej žalobe žalovaných 3/ a 4/, na pojednávaniach konaných v dňoch 12.07.2018, 06.09.2018 a 06.11.2018 (na ktorom bol vyhlásený prvostupňový rozsudok) nepredložili (vzhľadom na tvrdenú zaujatosť a neodobnosť znalca) súkromný znalecký posudok alebo geometrický plán ani nenavrhlí vykonať kontrolné znalecké dokazovanie. Rovnako pasívne dovolatelia pristupovali vo vzťahu k námietke, že znalec bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu vytvoril dve nové parcely č. 34/16 a 34/17 prerozdelením parciel č. 34/1, 2, 3 a 7 (pôvodných parciel č. 34/1 a 34/2).

16.3. Dovolací súd k hodnoteniu dôkazov z hľadiska meritórneho rozhodnutia súdov v základnom konaní o určení, že žalobca je výlučným vlastníkom (podiel o veľkosti 1/1) novovytvorených pozemkov v katastrálnom území a obci I. CKN parc. č. 35/1, ostatné plochy o výmere 1.617 m², parc. č. 99/1 zastavaná plocha o výmere 1ha 3.962 m², parcela č. 34/16, záhrada o výmere 120 m² a parcela č. 34/17, záhrada o výmere 56 m², vytvorených geometrickým plánom č. 1/15 zo dňa 20.02.2017 znalca F. Z. W., úradne overeným dňa 17.03.2017, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, o čiastočnom zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaných 1/ a 2/ a o určení bezpodielového spoluvlastníctva manželov (veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/1) žalovaných 3/ a 4/ novovytvorených pozemkov v kat. úz. I., CKN parc. č. 34/4 s výmerou 105 m², zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 34/5 o výmere 105 m², zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 34/18 o výmere 1 m², zastavané plochy a nádvoria a parc. č. 34/19 o výmere 8 m², zastavané plochy a nádvoria, vytvorených geometrickým plánom F. Z. W. č. 1/15 zo dňa 20.02.2017, úradne overeným dňa 17.03.2017, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, o veľkosti podielu 1/1 (výroky napadnuté odvolaním žalovaných 1/ a 2/, potvrdené odvolacím súdom a napadnuté prejednáváním dovolaním) udáva, že súdy nižších stupňov poňali problematiku komplexne v snahe odstrániť dlhoročnú zjavnú a preukázanú nesprávnosť v údajoch katastra nehnuteľností (keď opravnými prostriedkami nenapadnutým druhým výrokom, ktorý nie je možné separovať, určili bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - žalovaných 1/ a 2/ (veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/1) k tým istým geometrickým plánom vytvoreným pozemkom parc. č. 34/1 s výmerou 307 m², zast. pl. a nádvoria, parc. č. 34/2 s výmerou 305 m², záhrady, parc. č. 34/3 o výmere 62 m², zast. pl. a nádvoria, parc. č. 34/6 s výmerou 90 m², zast. pl. a nádvoria, parc. č. 34/7 s výmerou 25 m², zast. pl. a nádvoria). Z hľadiska právomoci súdu na konanie je potrebné zdôrazniť, že po pripustení zmeny žaloby bolo predmetom konania určenie vlastníckeho práva k spornej ploche, nie určenie priebehu hranice pozemkov (v podrobnostiach pozri judikát R 53/73). Z obsahu spisu (č. l. 262) vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ kúpnu zmluvou zo dňa 30.08.1999, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený v konaní sp. zn. V 1494/99 dňa 16.09.1999, nadobudli od predávajúcich manželov O. do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pozemky zapísané na liste vlastníctva č. XXX (pozemky parc. č. 34/1, zast. plochy o výmere 521 m² a parc. č. 34/2, záhrady o výmere 438 m²) v kat. úz. a obci I. a stavbu rodinného domu súp. č. XX, postaveného na pozemku parc. č. 34/1, zapísanú na LV č. XX spolu s prístavbou, zameranou geometrickým plánom č. 344 506 88-8/96 zo dňa 11.12.1996 tak, že z parc. č. 34/1 o výmere 521 m² bola vytvorená parc. č. 34/1, zast. plocha o výmere 473 m² a parc. č. 34/3, zast. plocha o výmere 48 m². Znalec F. W. v znaleckom posudku č. 1/2015 konštatuje, že výmery parc. č. 34/1 - 521 m² a parc. č. 34/2 - 438 m² boli zaevidované do katastrálneho operátu po revízii bez predloženia zodpovedajúcich technických podkladov a právnych listín, čo vo veľkej miere zapríčinilo následné nejasnosti a nezrovnalosti v nasledujúcich rokoch. Kúpnopredajnou zmluvou, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 31.08.2000 v katastrálnom konaní vedenom pod sp. zn. V 1403/00 (č. l. 265) odpredali F. X. H. M. F. L. H. geometrickým plánom č. 18/2000 vyhotoviteľa F. S. X. z pôvodných nehnuteľností parc. č. 34/1 o výmere 473 m², parc. č. 34/2 o výmere 438 m² a parc. č. 34/3 s výmerou 48 m² novovytvorené nehnuteľnosti parc. č. 34/2, záhrada o výmere 313 m², 34/4, zast. plocha dom súp. č. XX o výmere 89 m² a 34/5, zast. pl., dvor o výmere 77 m² kupujúcim F. L. G. M. D. G. (žalovaní 3/, 4/), čiže matematickým odpočtom v bezpodielovom spoluvlastníctve predávajúcich zostali parc. č. 34/1, zast. pl., dvor o výmere 423 m² a 34/3 zast. pl. domom súp. č. XXX (o výmere 57 m² pozn. dovolacieho súdu). Zo znaleckého dokazovania ale vyplynulo, že geometrické určenie p. č. 34/2 je v hrubom nesúlade so stavom evidovaným v katastrálnej mape aj so

skutkovým stavom a vyhotoviteľ geometrického plánu nesprávnym prešetrovaním hraníc pozemku č. 34/1, 34/2 a 34/3 nesprávne určil zmenu vlastníckych hraníc a geometrické a polohové určenie vlastníckych hraníc parciel č. 34/1, 34/2, 34/3, 34/4 a 34/5 definovaných v geometrickom pláne je zmätočné. Na základe takto vyhotoveného geometrického plánu bola nesprávne zaevidovaná zmena v katastrálnej mape (geometrické a polohové určenie uvedených nehnuteľností). Znalec preto vypracoval (ako prílohy č. 38, 41 znaleckého posudku) návrh na opravu v katastrálnom operáte a zrekonštruoval katastrálnu mapu, ktorá má slúžiť ako technický podklad pre katastrálne konanie na opravu zákresu v katastrálnej mape a výpočet výmer parciel č. 34/1, 34/2, 34/3, 34/4 a 34/5, 34/6, 34/7, 35/1 a 99/1 uvedených vo výkaze výmer (príloha č. 39). Z tohto výkazu výmer vyplýva, že podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX (vlastníctvo žalovaných 1/ a 2/) je výmera parc. č. 34/1 305 m², znalcom opravená na 169 m², výmeru parc. č. 34/2 313 m² znalec opravil na 399 m², parc. č. 34/3 zo 71 m² na 37 m², parc. č. 34/6 z 87 m² na 90 m² a parc. č. 34/7 zo 17 m² na 16 m². Výmeru parc. č. 34/4 opravil z 89 m² na 30 m² a parc. č. 34/5 zo 77 m² na 46 m² (obe vedené na LV č. XXX v prospech žalovaných 3/ a 4/). Výmeru parciel zapísaných na LV č. XXX (vlastníctvo žalobcu) opravil z 2130 m² na 2673 m² (parc. č. 35/1) a z 4182 m² na 14956 m² (parc. č. 99/1). Nakoľko ale k oprave chýb v katastri nehnuteľností mohlo dôjsť iba so súhlasom všetkých dotknutých vlastníkov a žalovaní 1/, 2/ takýto súhlas neudelili, mohli súdy nižších súdov pri riešení sporného vlastníctva vychádzať iba z aktuálnych údajov, ktoré zhotovenie geometrického plánu technicky umožňovali. Dovolatelia v prvoinštančnom aj v odvolacom konaní nesúhlasili s určením vlastníckeho práva žalobcu k novovytvoreným pozemkom druhu záhrada parc. č. 34/16 o výmere 120 m² (z parc. č. 34/2 120 m²) a parc. č. 34/17 o výmere 56 m² (z parc. č. 34/1 26 m² a 17 m², z parc. č. 34/3 3 m² a z parc. č. 34/7 10 m²) tvrdiac, že vlastnícke právo patrí im z titulu vydržania. Dovolací súd ale nezistil, že by sa okresný súd, so závermi ktorého sa stotožnil súd odvolací, vychádzajúc z prednesov strán sporu, listinných dôkazov a odborných informácií získaných znaleckým skúmaním, pri vykonávaní dokazovania a hodnotení dôkazov za účelom posúdenia splnenia podmienok vydržania dopustil pochybenia, ktoré by bolo v extrémnom rozpore s obsahom spisu, lebo len takéto pochybenie (zjavne porušujúce kogentné procesné ustanovenia, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca) by bolo zásahom do práva dovolateľov na spravodlivé súdne konanie.

16.4. K dovolaciemu tvrdeniu, že odvolací súd neskúmal vecnú legitimitáciu strán sporu dovolací súd udáva, že v tomto sporovom konaní námietka nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu vznesená nebola. Ak by žalobca nebol vlastníkom pozemkov parc. č. 34/1 a 34/2 v čase ich predaja právnym predchodcom žalovaných manželom W. (10.05.1993, keď v kúpnej zmluve je uvedený údaj, že tieto pozemky sú zapísané na liste vlastníctva č. X), potom by aj k následným prevodom týchto nehnuteľností (a k ich nadobudnutiu) došlo iba domnelými, nie skutočnými vlastníkmi (zásada *nemo plus iuris*.)

17. Postup súdu prvej inštancie, keď najskôr vylúčil vzájomnú žalobu dovolateľov na samostatné konanie (vedené pod sp. zn. 4C/160/2015), ktoré prerušil do skončenia konania sp. zn. 4C/83/2012 (prejednávany spor) a neskôr rozhodol o zrušení rozhodnutia o prerušení konania a o spojení vecí nie je síce štandardný, ale neodporuje zákonu a zohľadňuje zásadu hospodárnosti konania, dĺžku trvania konania aj predmet obidvoch konaní vyžadujúci dokazovanie tých istých skutočností. Vzhľadom na dovoláciu námietku dovolací súd zdôrazňuje, že podľa výrokovej časti uznesenia konanie nebolo prerušené, aby prebehlo katastrálne konanie o oprave chýb zápisu v katastri nehnuteľností (ktoré mohli dovolatelia iniciovať), ale do skončenia konania o prejednávanej veci. Navyše uznesenie o prerušení konania nie je uznesením, ktorým je súd viazaný. Z týchto dôvodov uvedený postup okresného súdu (ktorý podľa dovolateľov „nepostupoval s vlastným odôvodnením uvedeným v uznesení o prerušení konania“) nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

18. Bez relevancie je aj tvrdenie dovolateľov (bod 21. dovolania) o zmätočnosti výrokov rozsudkov súdov nižších stupňov vo vzťahu k tvrdenému nesúladu s požiadavkou na identifikáciu parciel v zmysle katastrálneho zákona. Ak totiž dovolatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdia, že „pojmem novovytvorený pozemok nezodpovedá požiadavke určitosti, nakoľko katastrálny zákon nepozná pojem pozemok, ale len pojem parcela...“, potom nie je zrejmé, či vychádzajú z doslovného výkladu ustanovení zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností. Tento právny predpis totiž jasne, určite a

bez akýchkoľvek pochyb v § 3 ods. 1 nazvanom ako vymedzenie pojmov definuje pozemok (časť zemského povrchu oddelená od susedných častí hranicou územnej správnej jednotky, katastrálneho územia, zastavaného územia obce, hranicou vymedzenou právom k nehnuteľnosti, hranicou držby alebo hranicou druhu pozemku, alebo rozhraním spôsobu využívania pozemku) a v § 3 ods. 3 pojem parcela (geometrické určenie a polohové určenie a zobrazenie pozemku v katastrálnej mape, v mape určeného operátu alebo v geometrickom pláne s vyznačením jej parcelného čísla); tieto definície sa nachádzajú už v pôvodnom znení katastrálneho zákona, účinného od 01.01.1996. Novovytvorené parcely č. 34/16, 17, 18 a 19 doposiaľ neevidované v písomnej ani grafickej evidencii katastrálneho operátu nemôžu bez zápisu geometrického plánu do katastra nehnuteľností spadať pod pojem parcely.

19. K námietkam arbitrárnosti a nedostatku odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu dovolací súd najprv udáva, že právo na istú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí vychádzať aj z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov - od 01.07.2016 strán sporu (viď IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

19.1. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu prvej inštancie (ktoré je nevyhnutné posudzovať v ich vzájomnej jednote) spĺňajú vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 a § 393 CSP, preto ich nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Odôvodnenie obidvoch rozsudkov zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnení a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnení rozsudkov vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia súdov je koherentná a ich rozhodnutia konzistentné, logické a presvedčivé, zvolené premisy aj závery, ku ktorým na ich základe dospeli sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Žalovaní 1/ a 2/ v dovolaní neuvádzajú relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdmi v základnom konaní.

20. Ostatnými dovolateľmi namietanými osobitosťami konania pred súdmi nižších inštancií sa dovolací súd nezaoberal. Dôvod je ten, že dovolatelia nevytkli konkrétne nedostatky, ktoré by vyplývali zo skutkových okolností posudzovaného sporu. Dovolací súd preto nemal dôvod týmito námietkami sa zaoberať a skúmať ich, keďže jeho úlohou bolo len skontrolovať, či nejde o námietky majúce zásadný

vplyv na hodnotenie dôkazov z hľadiska možného porušenia práva dovolateľov na spravodlivé súdne konanie.

21. Dovolatelia slovne vymedzili, že podávajú dovolanie aj podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Otázkou relevantnou v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla vytvoriť a ustáliť rozhodovacia prax odvolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ podať svoje vysvetlenie, ako mala byť táto otázka správne riešená.

22. Dovolatelia prípustnosť podaného dovolania vyvodzovali poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia dovolutelia riadne nešpecifikovali v zmysle zhora uvedených požiadaviek, pretože jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom nešpecifikovali konkrétnu právnu otázku riešenú odvolacím súdom, neuviedli ako ju riešil odvolací súd ani to, ako mala byť táto (ne)nastolená právna otázka správne riešená; tieto náležitosti nevyplývajú ani z obsahu podaného dovolania (§ 124 CSP).

23. Na záver dovolací súd konštatuje, že vzhľadom na neopodstatnenosť námietky dovolateľov, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté namietanou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f/ CSP, dovolanie žalovaných 1/ a 2/ je v tejto časti prípustné, avšak nie je dôvodné. Dovolací súd preto rozhodol o jeho zamietnutí podľa § 448 CSP. Dovolanie uplatnené podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nebolo odôvodnené prípustnými dôvodmi a dovolacie dôvody neboli vymedzené spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené posúdenie dovolania dovolací súd o návrhu dovolateľov na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1, 2 CSP osobitne nerozhodoval zohľadniac, že dovolutelia svoj návrh ani neodôvodnili konkrétnymi dôvodmi hodnými osobitného zreteľa.

25. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd aplikujúc zásadu úspechu tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešným dovolateľom náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok